

Životný úspech sprevádzaný neustálym strachom o rodinu

20.7.2026 - | HC Košice

Obranca HC Košice Oleksii Dakhnovskiy má za sebou prelomovú sezónu. V drese „oceliarov“ sa stal so 65-timi odohranými zápasmi stabilnou súčasťou defenzívy bronzového medailistu a ukrajinskému národnému tímu pomohol k historickému postupu do A-kategórie.

„Bolo to niečo najlepšie, čo som vo svojom živote zažil. Emócie boli neskutočné, veď celá krajina na to čakala dvadsať rokov. Dokázali sme niečo veľké a na také veci bude človek spomínať dlho,“ vracia sa 21-ročný rodák z Kyjeva k veľkému úspechu ukrajinského národného tímu. „Žlto-modrí“ napísali v poľskom Sosnowci v rámci turnaja I. divízie emotívny a mimoriadne dramatický príbeh. Ukrajinci po odohraní posledného zápasu potrebovali pomoc Litvy. Tá musela získať proti favorizovanému Poľsku aspoň bod. Keď sa jej podarilo zvíťaziť 2:1 po predĺžení, vypukli v kabíne našich východných susedov postupové oslavy.

„My sme si vo svojom zápase odrobili čo sme mali a vyhrali sme. Potom sme čakali na verdikt hokejového Pánbožka. Našťastie sa na nás usmial a v šatni vypukla veľká radosť,“ spomína Dakhnovskiy na euforické momenty, ktoré posunuli Ukrajinu medzi svetovú elitu. Tento úspech je o to cennejší, že hokejová liga v krajine zmietanej vojnou funguje v neľahkých podmienkach. „Ukrajinská liga funguje, ale je oveľa slabšia ako pred vojnou. V reprezentácii sú však stále aj hokejisti z domácej súťaže. Majú to však ťažké a stalo sa aj také, že počas zápasu prišiel air alarm a dohrávali ho až po mesiaci. Je to naozaj veľmi ťažká situácia, ale chlapci sa snažia a robia všetko preto, aby hokej prežil.“

Práve ťažká situácia celého národa dodávala hokejovým reprezentantom obrovskú motiváciu uspieť. „Je to tak. Pre nás to bola možnosť potešiť ľudí na Ukrajine v tejto strašnej dobe. To, že sa nám to podarilo, je veľkou satisfakciou. Čítal som komentáre, že mnohí ľudia ani nevedeli, že tu máme hokejistov a teraz nám veľmi fandia.“

Bezprostredne po postupe do „áčka“ zaregistroval hokejový národný tím obrovskú vlnu blahoželaní. „Postup určite zarezonoval a ocenil ho napríklad náš olympijský výbor,“ podotkol Oleksii. Prvotnú radosť však postupne vystriedali obavy. Medzinárodný olympijský výbor už totiž rozhodol o návrate ruských športovcov na scénu a v prípade hokejových majstrovstiev sveta sa hovorí o možnosti, ktorá by Ukrajinu určite nepotešila. Na návrat Ruska a Bieloruska by totiž podľa všetkého doplatili práve nováčikovia. „To by bolo veľmi neprijemné a pre nás kruté. Ak sa to stane, tak budeme sklamaní, ale budeme opäť bojovať o postup. My Ukrajinci sme pripravení zdolávať prekážky.“

V tejto chvíli však ešte konečný verdikt nepadol a Ukrajina sa teší na majstrovstvá sveta 2027 v Nemecku. Dakhnovskiy chce byť pochopiteľne pritom. „Od malička je to môj sen. Reprezentovať Ukrajinu na najvyššej úrovni. Bodaj by sa to podarilo. Slovákov v skupine nemáme, ale mohli by sme obaja postúpiť a potom sa na ľade stretnúť napríklad s Mislavom Rosandićom,“ pousmial sa mladý obranca, ktorý prišiel do metropoly východu v roku 2023. V rodnom Kyjeve nebol od leta 2022. „Vycestovať by som tam mohol, ale je to veľmi nebezpečné. Každý deň padajú bomby, rakety a drony. Nikdy neviete, kde to príde. V tejto chvíli sa teda na Ukrajinu nechystám. Situáciu však sledujem veľmi pozorne, veď moji rodičia bývajú v

Kyjeve. Každý deň pociťujem obavy a keď čítam, že nad Kyjevom letelo opäť 200 rakiet, tak je to bolestivé. Keď im zavolám a zistím, že sú živí a zdraví, tak som šťastný. A čakám na ďalší deň a verím, že to nepadlo niekde v ich blízkosti,” dodal s povzdychom Dakhnovskyi.

<https://www.hckosice.sk/novinky/zivotny-uspech-sprevadzany-neustalym-strachom-o-rodinu>